

A MUNKA

XVII. évfolyam, 45. szám.

ára 16 fillér

Salgótarján, 1939 november 4

Nemzeti érdek és birtokpolitika.

Abban a beszédben, amellyel gróf Teleki Mihály földművelésügyi miniszter a most tárgyalás alatt álló birtokpolitikai törvényjavaslat képviselőházi vitáját lezárta, sorban felvonultatta mindazokat az elgondolásokat, terveket és szempontokat, amelyek a magyar föld sokat vitatott kérdése körül évtizedek óta felmerültek. Igaza volt a földművelésügyi miniszternek, amikor megállapította, hogy Magyarországon a föld történelme és sorsa szorosan összeforrt és egyet jelent a magyarság történelmével és sorsával. Az elmúlt évszázadokban, amikor oly sok magyar vér hullott ezért a földért, nem volt szerves földbirtokpolitika s épen ezért indult meg a múlt század végén a magyarságnak az a végzetes kivándorlása, amely oly nagy vérvesztést okozott a nemzetnek. Bebizonyított tény, hogy azokról a vidékekről folyt sokkal nagyobb mértékű kivándorlás, ahol több volt a nagybirtok. Ennek oka az, hogy bár a nagybirtokból élő mezőgazdasági cselédség szaporulati arányszáma igen magas, a nagybirtok az ott felnőtt gyermekeket nem tudja eltartani, ezért kellett ezekről a vidékekről nagy tömegeknek elvándorolniuk.

Minden alaposan átgondolt és valóban nemzeti érdekeket szolgáló birtokpolitikának három szempontot kell szolgálnia: a szociális, a honvédelmi és a gazdasági szempontot. A mai viszonyok között a szociális és honvédelmi szempontok állanak előtérben. A mezőgazdasági cselédek, a földnélküli mezőgazdasági munkások, a törpebirtokosok és ezek családtagjai egy 3 milliós tömeget tesznek ki, mivel azonban annyi föld nincs ebben az országban, hogy mindenkinek életképes nagyságú üzemet lehetne juttatni, legalább arra kell törekedni a földművelésügyi miniszter javaslata szerint, hogy amelyik családnak nem jut föld, az legalább kertes családi házhoz jusson. A jelenlegi birtokpolitikának az a célja, hogy elsősorban a törpebirtokosok ingatlanát nagyobbítsa és egészséges kisüzemekké egészítse ki. Ezeknek a kisembereknek az érdekében kívánja a kormány átmenetileg bevezetni a kisbérleti rendszert, amely kevesebb tőke igénybevételét teszi szükségessé mint a tulajdoni juttatás. Támogatni kívánja a kormány a földbérlet-szövetkezetek alakítását és működését, elsősorban azért, hogy a kisemberek szövetkezeti alapon nagybérleteket is szerezhessenek. Hangsúlyozta azonban a miniszter, hogy a bérlet-szövetkezeteken belül minden kisember külön fog gazdálkodni, tehát egyéniségét megőrzi. Egyébként a több mint három évtizede hazánkban működő földbérlet-szövetkezetek mindenkör ezen az alapon, tehát az egyéni gazdálkodás alapján működtek.

Az ifjúság eszményképe.

Még alig tűnt tova Mindenszentek napja, amikor a Egyház egy évenként visszatérő, büszke örömmel lendülő gesztussal rámutat azokra, akik a jól megvivott harc és elvégzett futás után már az örök remények hazájának diadalmas boldog örömeit élvezik — s im a rákövetkező nap halottas homályából már kibontakozik egy hőféhér alak: aranyhullámos fürtjei körül a diadal gloriolája, arcán az örök, mennyei öröm édes boldog mosolya, kezében a tisztaság hőféhér liliuma, a lábainál a misztikus magyar szimbólum, a szent korona. Igen az a mi hősrünk, szentünk, ifjúságunk e s z m é n y e Imre herceg.

Szent Imre alakja egyike azoknak, akiket a tágas-téres turáni pusztákról idegen népek közé szakadt árva magyar nemzet vall örök dicsőségének, öröknek, nemcsak e mulandó, röpke világon, de a mély, végtelen örökkévalóságban is. Gondolta-e Gejza vezér, amikor büszke fejét Krisztus szelid igája alá hajtotta, amikor a keresztség újjászülő égi vize kemény, magyar koponyájára csordult s amikor Szent Adalbert fölötté is elmondhatta volna s lélekben talán el is suttogta: „Hajtsd meg fejedet büszke sicambriai s égesd, amit eddig imádtál s imádd, amit eddig égettél”... gondolta-e Gejza, aki még, mint a mi nemzedékünk apái, elég gazdagnak vallotta magát, hogy két istennek áldozzon, — mintha lehetne két istennek áldozni! — gondolta-e Gejza, hogy családjából, Európa egyik legtehetségesebb és legnagyobb dinasztijából, az Árpád-házból a katolikus Egyháznak és nemzetének annyi szentje támad? István, Imre, László, Margit, Erzsébet, Jolanta, Kunigunda a kereszténység világítóléle családjának s maroknyi népünknek örök büszkeségei... Oh, ez a nép jól teljesítette kötelességét: Ha égetett, ha pusztított, ha dult, rombolt és rabolt is, ha fél Európának is kellett könyörögni: „A sagittis Hungarorum, libera nos Domine...”, de jól imádkozott is. Fölégette,

amit eddig imádozott s imádtá, amit addig égetett. Ez az ima egy ujonnan megtért, ifju-erős nép imája elevenedik elénk Szent Imre hercegenben.

Egy régen olvasott legendában azt mondja egy öreg dömés szerzetes a kis, fiatal noviciusnak, hogy rabok az emberek, minden az ki a nő, a kék, ki a pompa, a fény, ki a pénz, a vagyon rabja. A király is rab, a nemzet rabja. Sőt végül azt mondja, hogy ők is rabok, de ők a jó Isten rabjai. Ez a naivan kedves széptörténet, mintha teljesen megérzéketen a középkor lelkét, szellemét, amelynek gyermeke volt Szent Imre is. S mintha megfejtene az ő dicsőséges alakjának szent titkát is számunkra. Igen, ő róla is elmondhatjuk a különösen hangzó kapcsolatot, rab volt, de nem a kék, a pompa, a vagyon, a hírnév, a beteges ambíciók rabja, hanem a szent, igaz, jószágos Istené. S jól választotta-e? Sokan vannak ma, akik az élet apostolainak hívják magukat és a földi lét evangéliumát, életakarást és életigényt prédikálnak s azt mondják, ez az élet, a szentimrés, margitos, alajosi élet ködös, beteges, szomorú... hogy nem szereti a virágos földet, a kék eget, az illatos rózsát, a csillámló márványt, hogy elfelejtett mosolyogni s mindig a halállal álmodik... De nincs igazuk. Ők szerették ezeket, szerették az ég kék mélységét, a föld virágait, a gyermek nevető szemét, ártatlan kacagását, kellett, hogy szeressék.

Szent Imrében a nemzeti lélek átkarolta a katolicizmust s az Egyház angyala égi csókját rálehelte a szűzi magyar ifju tiszta-fehér homlokára. S napjainknak is Ő beszél: Ide nézz magyar ifjúság! Ha élni akarsz, ha jobb, külön akarsz lenni apáidnál, tanulj tőlem!... Ez az ő missziója, fenséges hivatása, amelyet évszázadok homályát áttörve hirdet: *a szent, el nem pazarlott, sárba nem dobott, magasra lendülő, tiszta, ifju erő.* Ha az isteni Gondviseléstől nekünk ajánlódott eme eszmény nyomába lép ifju-

ságunk, nem vész el nemzetünk. Nem tűnik le most a történelem szinpadáról s nem vész el egy örökkévalóságban... Ne szavaljátok a „Haza megyek barbárnak” szavakat. Bár igazat mond a költő: „Az arcomról a bizánci festéket lemosom, éget-éget”: igen, undorral vetjük el magunktól az istentagadó, dekadens, gyilkos kulturát, ha ugyan ez kultúra. Nem kel- lenek! Kijózanodunk eszméiből s írásai- ból, hívják alkotóikat Nietzschek vagy Spenglernek, Baudelairenek vagy Anatole Francenak, Zolának vagy Rensinek. Az irodalombuvárt talán érdekelhetik, az esztétikusnak talán kell foglalkoznia velük, de eszméikből, világnézetükből nem kérünk. E beteg világot szép formába öltöztetett, vaskos tévedésekkel és színes poézis tündöklő szavaiban magát kellett erkölcsi metéllyel gyógyítani nem lehet. De e felébredés után szavunk ne a Haza megyek barbárnak legyen, — életet turáni pogány bálványok sem adnak, honnan is adhatnának — igen hazamegyünk, de nem barbárnak, hanem a nagy katolikus szentek és férfiak: Istvánok, Imrék, Lászlók, Rákócziak és Széchenyiek unokáinak.

Ha akarunk egy boldogabb Magyar- országot, mint a mai szegény hazánk, ha akarunk egy erősebb, tisztább, nemesebb nemzedéket, most, amikor a romok közt is már sarjad, kihajt a fű, akkor emel- jük fel tekintetünk Szent Imrére! Ha az Ő szelleme behatol a lelkekbe, hány ifju lélek kintzó problémái fognak maguktól megoldódni! Higgyünk a szent lilomos ifju lélek varázsos erejében! Ezt hirdesse szárnyaló szavával a szónok, ez lelkesítse munkára az író, ezt visszhangozzák a költő zengő sorokba fűzött szavai, ezt az iskolák falai s ezért imádkozzon fehér oltáránál az Urfelemlő szent titoktól terhes csöndjében a tiszta, vértelen ál- dozat bemutatója, Krisztus papja. Ebben higgyünk lelkesen, ezért tegyünk, alkos- sunk szívesen. Akkor majd megcsapja a lelkeket, beleviharzik azokba Szent Imre lelkének izzó, tisztító, hevítő lehelete, nyomában megindulnak, fölforrásznak a kegyelem élő vizei s megújul Krisztusban e viharokszántotta vén föld színe.

(—ány.)

Igen nagy érdeklődésre tart- hat számot a földművelésügyi mi- niszternek az a bejelentése, hogy az ország gyéribben lakott terü- letein, elsősorban a Dunántul egyes részein a kormány falvakat akar telepíteni. Emellett a földbirtopoli- tika hatékonyabbá tétele érdeké- ben az ediginél is nagyobb gon-

dot kíván fordítani a mezőgazda- sági szakoktatás, valamint a gaz- datársadalom hitelezésének fej- lesztésére.

Az ország közvéleménye, ami- ként a képviselőház többsége is őszinte helyesléssel és megnyug- nyugvással vette tudomásul a föld- művelésügyi miniszter kijelentéseit

s ugyancsak az osztó igazság meg- nyilatkozását látja abban a minisz- teri módosításban is, hogy azoknak birtokai, akik hadseregszállítás, üzérkedés, vagy valutavisszaélés révén szerezték ingatlanaikat, szígo- rubb elbírálás alá kerülnek az igénybevételnél és alacsonyabb el- lenértéket fognak kapni.

P. Szabó Szerafin.

A salgótarjáni ferences szerzetesi családnak (familia sancti Francisci) mély- séges gyászja van. A ferences kolostor első vikáriusa, P. Szabó Szerafin helyet- tesbáziánok, október 27-én déli 1 órakor Budapesten az Új Szent János kórházban, élete 45. évében visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

A lesújtó gyászban osztozik Salgó- tarján városának egész társadalma. P. Szabó Szerafin váratlan elhunyt elsősor- ban az északi plébánia híveit sebzí meg szívük gyökerén. De mindnyájan, kik hiszünk a természetfölötti lét valóságát, fájdalommal valljuk meg önmagunkban és egymás előtt, hogy kincses nagy lélek távozott körünkől. Emberi számítás szer- tint időelött, de a magasságos Eg érté- kelése szerint érdemekben éretten, gaz- dagon.

Átszellemült papi lelke, jószágos, igaz emberszeretete s tulajdó, lobogó tűző hazafisága mindig vonzóan, ked-

ves finomságban, boldogító derűvel, rit- ka szép optimizmussal nyilatkozott meg benne mindenkor.

Buzgó papi szíve drága, nemes edényként őrizte meg a felszentelés kriz- májának illatát. Éles ítélőképesége, ko- rához mértén rengeteg tapasztalattal gaz- dagodott gyakorlati érzéke könnyű szer- rel oldotta meg a legbonyolultabb egy- házjogi kérdéseket vagy lelki problémákat.

Meg nem alkuvó magyarsága miatt második állomáshelyéről, Szatmárnémeti- ből került oláh fogságba. S mivel gyász- misét mondott a román király születés- napján, mert nemzeti lobogót adott az oltáron álló Szent István király kezébe, s mert halálra kerestett magyar szökevé- nyeket rejtett el a szatmári kolostorban s baráttruhába bujtatva őket, készítette elő megmenekülésüket, — ezért kellett a Bukarest melletti Zsilavában háromévi embertelen várfogságot elszenvednie. Be- tegségeinek csirái itt lopóztak megvisselt

szervezetébe.

A székely dandár hódoltságáról szóló hadtörténelmi munka kötetéhez a forra- dalmak éveiből szolgáltatott értékes ada- tokat. Szorgalmas gyűjtője volt az irredenta verseknek, daloknak és szellemes szerzője az irredenta adomás termékeknek.

Minden beszédét a megfigyelés élessége és komoly elmélyedés jelleme- te Hangszálait is megtámadta a börtönök (Bukarest, Nagyvárad stb.) penészének mérge. De bármiről beszélt, gyenge hang- jában, suttogó szavában a meggyőződés hódító ereje szállt felénk és mindig szel- lid, sohasem keserű humorával vette bir- tokába szívünket.

Áldott emléke, krisztusi magvetése, főleg evangéliumi életének kihatása gyümölcsö- zően itt marad velünk. Veszteséget szen- vedett Rendje és plébániája ebben a gon- dolatban talál némi vigasztalást.

A salgótarjáni ferences zárda tagjai- tól kibocsátott gyászjelentés szavaival rebegjük mindnyájan: Szelid, jószágos pa- pi lelkének, mely mindenkit megnyert Krisztusnak, legyen jutalma Krisztus, az örök Főpap!

P. Szabó Szerafin 45. éves korában, szerzetesi életének 30 ik és áldozópap- sá-

Magas pápai kitüntetésben

részesítette a Kath. Egyház dr. Quirin Leó rimamurányi vezérigazgató, özdi országgyűlési képviselőt és Quirin József özdi vasgyári igazgatót.

A két kiváló közéleti férfit, mint akik vallásos és szociális téren bátor hitvallói lélekkel állottak az emberi kultúra szolgálatába, a Szent Sir Lovagrend lovagjaivá avatták október 29-én Budapesten a Szerviták templomában jellegzetes és fényes ünnepség keretében. Az ünnepségen a társadalom kiválóságai közül

sokan jelentek meg, köztük József főherceg is, mint a Rend lovagja és nagymestere. A szertartást Kriston Endre egri püspök, a Lovagrend magyar perjele végezte.

Városunk társadalmá meglepő szívvvel fogadta a ritka kitüntetés híré, kíváncsi hogy hosszú és további áldásos élet legyen jutalma a városunkban is jól ismert nemes, kulturális munkának, melyet dr. Quirin Leó és Quirin József végeznek!

Kaptuk az alábbi levelet,

melyet készséggel leközlünk a tárgyilagosság keresésének érdekében.

Mélyen tisztelt Szerkesztő Úr!

Nagyon kérem kegyeskedjék helyet adni soraimnak n. b. lapjában, válaszolva a folyó évi október 28-iki számában megjelent a „Sokgyermekes családok védelme” című n. b. cikkére. Annak előrebocsátásával, hogy polemizálni nem szoktam.

A cikkirő ur több mint bizonyos, hogy nem próbálta ki, s így nem lakott még nála sokgyermekes család, annak áldását még nem élvezte és szociális érzésként áthatva vágta ki cikkében, hogy a háztulajdonosok *lelkellen* módon tagadják meg a sokgyermekes lakóktól az üres lakások kiadását.

Engedje meg cikkirő uram, de nagyon egyoldaluan ítélkezik, mert ha jól, alaposan megvizsgálja a bajokat, rájönne, hogy a jó lakót bizony még keresik is, csalják is a háztulajdonosok, még ha sok gyermekes is. Csak a rossz lakónak nincs lakása. A jó lakónak mindig van. Ismerek gyermektelen házaspár-lakót, aki egy orvos házában lakik, hogy már 9 hónap óta nem fizet egy fillér lakbért sem, s még csak ki sem tudja lakoltatni.

En kiadtam egy lakást sokgyermekes családnak, akik nemcsak, hogy itt betartották volna a kikötött házirendet, de a gyermek még a szomszédokba is átszökött, felment a kertbe és ott leszakgatta a zöld gyümölcsök nagy részét, s amiért megjegyezni mertem, hogy rosszul nevelik, az anyja durván a szemembe vágta: van az úgy nevelve, mint maga.

Hát kérem mélyen tisztelt Cikkirő ur, mit szólna Ön, ha ilyen arcucsapást kapna és pláne egy városi kocsis ivadékától? Tudom, hogy akkor nem lelkellenézne le a háztulajdonosokat olyan hidegvérrel!

Ez a sokgyermekes lakó elvitt tőlem egy csomó lakbért, ami nagyon érzékenyen sujtott, két ablakot betörték, azt sem csináltatták be. Megtudtam, hogy előbbi lakóhelyén — ahol egy szegény özvegyasszonyt károsítottak meg — 124 pengővel maradtak adósa, ráadásul, ha

találkoznak vele, cinikusan azt kérdik tőle: van-e lakás kiadó? Azt megelőző lakásadójukat 98 pengő lakbér nem fizetésével károsították meg. Tehát vannak ilyen lelketlen, megrögzött, nem fizető lakók. Az ilyenek nem kapnak lakást. Az adót pedig meg kell fizetni, akár fizet a lakó, akár nem.

Tehát látni méltóztatik mélyen tisztelt cikkirő ur, hogy nem minden esetben a háztulajdonos a lelketlen.

Olyan lakóm is volt már, aki fülem hallatára azt mondta, hogy azért fizeti a lakbért, hogy rongáljon.

Ez nagyon téves és alacsony gondolkodásra valló felfogás, mert a lakó azért fizet, hogy lakjék és éppen úgy köteles vigyázni a vagyontárgyakra, mintha az a sajátja volna.

Ilyen lakóktól természetesen minden háztulajdonos őrizkedik. A mai lakók — akik panaszkodnak, hogy nem kapnak lakást, örülnek, ha a gyerek kárt csinál, még az intellektuál osztályhoz tar-

tozó anyja is azt mondta, hogy a gyerekek nem lehet parancsolni s nem intik, nem fenytik a gyereket akármilyen kárt csinál.

En is, mint sok száz más, banki pénzen építettem a házam és azért adom ki a lakásokat, hogy a lakbérrel törlesszem a banki terhet és fizessem az adót. Ha valaki nem fizeti ki a lakbért, szerény nyugdíjamból kell azt pótolni. Egy pár ilyen lelketlen lakó és jön az árverés. Tehát ki a lelketlen?

Meg vagyok győződve, hogy a parlamenti honatynak sem volt még dolga ilyen sokgyermekes lakóval, de azt is szentül hiszem, hogy a Miniszter úr is körül fog először tekinteni, mielőtt ezt az ügyet rendezni fogja, mert még így is igen sok lakó kommunisztikusan viselkedik a háztulajdonossal szemben, hátha még kényszerítve lesz majd az a háztulajdonos arra, hogy egy ilyen lelketlen, megrögzött nem fizetőnek is lakást kell adni. Egy elhibázott rendelet és olcsó lesz a ház, mert senki sem fogja tűrni, hogy rombadöntsék háztulajdonosi függelenségét, tekintélyét és iparkodik házából szabadulni, semhogy ilyen károsodások érjék és becsürelő szavakkal illessék ilyen lelketlen, alacsony gondolkodású lakók.

Szíveskedjék azt is figyelemmel kísérni, kik azok az érdemtelen lakók, akik nem kapnak lakást és miért nem kapnak?

Hálásan köszönöm Szerkesztő úrnak, hogy helyet adott cikkemnek, legfőképpen azért is mert cikkem Salgótarjánban kell, hogy sokaknak okulásul szolgáljon. Salgótarján, 1939. október hó 29-én.

Fogadja Szerkesztő úr megkülömböztetett mély tiszteletem kifejezését.

Fekete József
háztulajdonos, Fő-u. 256/a.

A magyarabb műveltség.

Mérhetetlen szakadék van a magyar nép és az intelligencia között. Ez nem méltatja elég figyelemre, sőt lesajnálja, megveti amazt, amelyből műveltség fejlődött. Fejlődésben ferde irányt vett fel; mintegy torzszülötté vált, mert elszakadt attól a talajtól, amelyből táplálkoznia kellene. Kulturájában — talán öntudatlanul — az európaiságot ültette a királyi emelvényre, nem emelte ezzel legálább is egy magasságba a sajátos magyar ősi műveltségelemeket.

Mintha csak szégyelljük volna magyarságunkat, annyira igyekeztünk azt Nyugathoz átförmálni. Alacsonyrendűnek tartottuk és nem becsültük a sajátunkat; kapva-kaptunk azon, ami európai. Nyugati szellem-unifurmist öltöttünk. Idegen-utánozó iskolázásunk a sajátos magyar hagyományokkal alig törődött. Idegen tudományt hirdettek szélteben-hosszában, amely a magyar lélekhez és viszonyokhoz

nem alkalmazkodott. Egy nemzetközi műveltséget tett magáévá az uri osztály, — a magyar kultúra-elemeket, a magyar lelkiségnek, egyéniségnek már részben kialvó parázsát a hagyományörző paraszt népnél kereshetjük.

Ezekre sajnos, csak szórványosan eszméltek rá az elődök. De most már itt az ideje, hogy gondolkodóba essünk, míg magyarságunkból teljesen ki nem vetkeztünk. Ma az eszmélkedők élén a miniszterelnök áll és dolgozik az alacsonyabb rendűnek tartott falu s az attól eltávolodott város összefogásán, ill. az ősi magyar hagyományok megőrzésén. A műveltségátmentők munkájukba kapcsolják a magyar nevelőket. Októberben az ország különböző vidékeiről Budapestre utazott negyvenöt gimnáziumi tanár és egy hétnapos tanfolyamon hallgatta őket, hogy hagyománymentő szellemüket elvigyék a középiskolai tanárság és ifjúság közé.

Az eszmélkedők célkitűzése mélyreható — Győrffy István szavaival — a magyar művelődés népi-nemzeti irányba való terelése. Ha csak az európaiságra, a nemzetközi magas kultúrára törekszünk, lehetünk nagyműveltségű nép, de csakhamar megazsününk magyarok lenni. Beolvadunk abba a nemzetbe, amelynek műveltségátmentő legkönnyebben elfogadjuk. Európa nem ilyen önkiszolgáltatást kíván tőlünk, hanem az egyéniségünket keresi; azt nézi mi az, amivel az európai műveltséget a magunkból gazdagítottuk.

Az ut a cél felé: a falu egyszerű emberének megismerésén keresztül és régi századokra visszanyúló, szájról-szájra szálló iratlan műveltségkincsének megbecsülésén át vezet az ezeréges hagyomány (népnyelv, népdal, népi játék, népi tánc, népszokás stb.) gyűjtésig és közkinccsé tételéig. Bárcsak megértendő a jeleket és sokan járnak ezt az utat, hogy fel-frissüljünk nevelőanyánk ajándékaitól, mint az ókor Antaeusa, aki uj erőre kapott küzdelmében, valahányszor megértette az anyaföldet!

VERSEK.

NÉMA ÁRNYAK.

Néha nesztelen éjszakákon
fekete szárnyak zaja zúg,
valami sereg száll az égen,
felébredek s riadva kérdelem:
— Vajjon kik ők és merre szállnak
é csillagfényes, néma árnyak?

Röptük suhog a siri éjben
s minthogyha sóhajuk zokogna;
— kik ők? — jaj! ujra s újra kérdelem
s mért nem felel hát egy se, mért nem?
Hallgatnak s szállnak, mint a Végzet,
röptük merő, szörnyű ígélet.

És visszafekszem fázva, bénán,
ezüst sugártól tönkre fagyva,
s jaj! jaj! tudom már, hogy ők voltak,
a holtak, holtak, holtak, holtak,
testvérsorsok, bús árva lelkek,
előttem vajjon merre mentek?...

ŐSZUTÓ!

A Mindenségben imádság remeg...
csodálatos nagy utolsó kenet:
csodálatos szent őszi hervadás.

A kertben már virágok haldokolnak
s valami titkos, nagy fekete csolnak
suhan az égen, a csillagok között.

A hold ragyog és lassan lejt tova
s a szél, mint kopott sipu orgona
valami furcsa, sötét dalt dalol —

s a fák a földre ejtik lombjukat,
— mint színes szőnyeg szegik az utat —
s felfogják az őszi tűnő lépteit.

(—ány.)

gának 23-ik évében szenderült jobblétre.

Született 1894-ben Szolnokon istenfélő, kilencgyermekes család elsőszülöttjeként. Középiskoláit Szolnokon, hittudományi tanulmányait pedig Gyöngyösön végezte, ahol kispaptársa volt P. Herman Hermenegild, a Kapisztrán János ferences rendtartomány jelenlegi főnöke.

Felszentelése után 1917-ben a híres bucsujárábelynek, Máriaradnának lett egyik lelkésze. Innen került a forradalmak és az oláh megszállás idejére Szatmárra. Első állomása tevékeny munkálkodás, Szatmárról való elhurcolása után pedig a román börtönök nagy szenvedései készítették elő további működésére. Zsilaváról Nagyváradra szállították s a magyar külügyminisztérium közbelépésére megindított politikai fogolycsere kapcsán nyerte vissza tizenegyedmagával szabadságát.

Az egri, majd a budai szentmargit-köruti főkölöstor lett működésének színhelye. Budán tett szert arra a széleskörű lelkipásztori okosságra, amely P. Szabó Szerafin egyik fő erőssége volt.

Ezután a tolnai Simontornyán töltött hat évet, mint plébános. Természet-szerető és népkedvelő lelkének minden erejével szolgált hűveinek javát és dolgozott a plébánia anyagi megerősítésén is.

Innen 1937 júliusában rendelték a salgótarjáni kolostorba, amelynek helyettesházfőnöki tiszttségével is megbízták.

Lelkipásztorkodott, Szentkútnak is gyakori gyóntatója és szónoke volt, a ferences Crédót vezette s az ideig tanéig az acélgyári iskolában hitoktatást is teljesített. Bölcs, léleknevelő munkájától elválaszthatatlan volt hazaszeretetének magával ragadó, sok szép megnyilatkozása.

Krisztus katonája s a szenvedések hőse volt életében és az is maradt mindvégig. Erős lélekkel, panaszszó nélkül lábán hordta a benne lappangó, majd hirtelen elhatalmasodó többszörös baját. Október 18-án éjjel hirtelen rosszul lett fogta el. Másnap már orvosi konzilium kórházba szállítását javasolta. 20-án délután a budai Új Szent János kórház mentőautója szállította a belgyógyászati osztályra. Idült vesebaja folytán előállt májvízenyídjével már nem tudott megbirkózni. Csendes, eszméletlen állapotban töltött többnapos agonizálás után 27-én, pénteken déli 1 órakor nemes szíve megszűnt dobogni.

Halálának hírére gyászlobogót tűzött ki a ferences templom és zárda s a város házába, amelynek a megboldogult képviselőtestületi tagja volt. A plébániai hívek, a salgótarjáni hatóságok és magánosok százal személyesen, vagy levélben siettek részvételüket kifejezni.

A temetés a megboldogult édesatyjá-

nak és testvéreinek óhajára Szolnokon, 29-én, vasárnap délután ment végbe. A Budapestről gyászautón megérkező ket-tőskoporsót a ferences templom hajójában ravatalozták fel. A díszgökökkel és gyertyákkal világított koporsó előtt azonban lerótták kegyeletüket a salgótarjáni zárda tagjai, továbbá a szolnoki, hatvani, szentkúti, jászberényi és kecskeméti ferencesek. P. Réz Marián házfőnök, tartományi tanácsossal érkezett meg P. Herman Hermenegild tartományfőnök. Megjelent Harkabusz László páspói apát is. Jelenvolt a temetésen Salgótarján város képviselőtestületében Horváth László tanácsos, polgármesterhelyettes, a ferences plébániai hitközség és Crédó részéről Karattur Antal gyárigazgató, Malomhegyi Gyula, Lisnyánszky Antal, Varsányi Antal és Versényi Antal, Salgótarjánról Longauer József főaknász, aki a fiókegyházat és annak Crédóját képviselte. Mindannyian díszes koszorút helyeztek a ravatalra.

A szertartás véget ért fél négy órakor kezdődött: A viharosan szakadó eső ellenére a szolnokiak nagy tömegben vettek részt a végítészességen. A halottat P. Herman Hermenegild tartományfőnök szentelte be P. Kéry Xavér hatvani és P. Kiefer Szilvér szentkúti házfőnökök segédletével. A beszentelés végeztével a tartományfőnök szeretettől áthatott szavakkal magasztalta az elhunyt kiváló erőnyeit.

A több kilométerre eső temetőben is nagy sereg kísérté ki a gyászokcsit, amely mellett a szolnoki fáklyásegyesület tagjai baladtak.

A sírnál Horváth László polgármesterhelyettes és Karattur Antal gyárigazgató mondott szívekbe markoló bucsubeszédet Szabó Szerafin törhetetlen jelleméről és vértanúságra is kész hazaszeretéről.

Október 31-én a megboldogult reggel fél 8 órakor bemutatót szentmisé-áldozaton szüfölség töltötte meg a kegyelettel adózók serege ferences templomunkat. Megjelentek a város, az államrendőrség, a hitközség, az acélgyár, a bányagazgatóság hivatalos képviselői. A szentmisén a zárda összes tagjai segédkeztek.

A lépcsőima idején a templomban meghúzódott kis cinke röppent fel a szentségi trónus mögül s együtt csicseregelt a Szanktusssal, majd ismét körülcsligle azokat, akik szentáldozásukat ajánlák fel a jó emberért, felejtethetetlen emlékü lelkiatyjukért.

... A jó Szerafin atya az utolsó Szent Ferenc ünnepi triduum alkalmával Szent Ferenc természetsszeretéről beszélt kedvesen, közvetlenül... Most is az Ő tündöklő lelke izent nekünk — Szent Ferenc dalos mennyi országából...

Hírek és különféle

Ökörnyál.

A napsugaras őszi levegőben uszik el mellettem, olykor arcomat is keresztezi. Ezüstösen leng, imbolyog, mint valami csillogó selyemfoslány, az ember hirtelen azt hiszi, hogy most lebbent ki a divatárus boltjából az utcára. Minden évben találkoztam vele és mindig szerettem. Annnyira szerettem, hogy sohasem jutott eszembe megnézni valami természetrajzi könyvben, vagy lexikonban az ökörnyál keletkezésének és vegyi alkotásának adatait. Szerettem önmagáért, ezüstös csillogásáért, de legjobban azért a halk lebegéseért, amelyben ott él az őszi rétek álmodó és méla csöndje. Akit az ember nagyon szeret, azt nem kívánja tulságosan megismerni, — vagy úgy szereti, olyannak szereti, amilyen, vagy kiteszi magát annak, hogy kiábrándul belőle. Én nem akarok kiábrándulni az ökörnyálból, elhítem hát magammal, hogy nem egyéb, mint az őszi föld, az őszi ég sóhajtása, amely bánatos is, de-rős is, mint a lemondás mosolya. Bizonyára igazam is van.

Az ökörnyál imbolyogva leng a levegőben, jön valahonnan és nem tudjuk honnan; elmúlik valahová és nem tudjuk, hová. Az ökörnyál lehelletnyi selymét meg nem foghatod, mert elfoszlik az új-jaid alatt, ezüst csillogását képre nem festheted, a legérzékenyebb lemezre sem fényképezheted, lebegésének édes, bánatos ritmusát zenévé nem írhatod, ahogy a sóhajtásnak is csak nevét ismered, de nem tudod honnan jön, hová száll, ahogy a sóhajtás sem fogható meg, sem kézzel, sem színnel, sem zenével, sem szóval. Igen, igen, az ökörnyál az őszi tájak lengő, imbolygó sóhajtása, napfényből, virágillatból, lombcsutogásból szőtt selyem-száll, amely megfoghatatlan és tűnő, mint a nyár, mint az élet, mint a boldogság, mint minden öröm és szépség a világon, amitől bánatosodás elbucsukszik az ember egy sóhajtással... (—ány.)

Áthelyezés. Bolner Pál bányapénztárnokot, a kitűnő sportolót és sportegyesületi vezetőt a központi igazgatóság Salgótarjánból Budapestre helyezte át 20 évi itteni tartózkodás után. Távozását sportkörökben őszintén sajnálják.

December 2-án lesz a front-harcosok műsoros estje. Emlékezzünk! Igen, emlékezzünk a rettenetes világégés még élő magyar hőseire. Ma-

gasztosuljon fel előttünk a hősi nagyságuk. Ezeknek ajkán ne legyen az elviselt szenvedések, a kiállott megpróbáltatások és hősi áldozatok miatt panasz. Ne felejtse el senki, hogy a galád és ostoba Trianon bosszuja által szétdarabolt magyar haza nem bírja méltóképpen leróni hálóját a világháború harcosaival szemben. Eppen ezért a magyar társadalom kötelessége mindenben és mindenütt támogatni az öreg harcosokat, akik ma is lábhoz tett fegyverrel, készenlétben állnak a harcra és újabb áldozatokra, ha hívja őket a legfőbb Hadur. Támogasd tehát, magyar testvérem a helybeli frontharcos főszerződőt filléreiddel, hiszen ha a szerencséd úgy hozza, még értékes tárgyakat is nyerhetsz a Mayer Ungár cégnél kapható 20 filléres sorsjegyekkel.

Bucsuzás. Budapestre való költözésünkkel mindazon kedves barátainkat és ismerőseinket, akikről személyesen elkészönni az idő rövidsége miatt már nem volt alkalmunk, ezúton meleg barátsággal üdvözljük a kérjük, tartásnak meg minket továbbra is emlékeztükben és szeretetükben. *Bolner Pálék.*

A Zagyvapálfalvai Kath. Egyházközség 5 én (vasárnap) a d. e. 10 órakor kezdődő püspöki istentisztelet után avatja ujjonnan épült Kulturházát, Levente és Cserkészotthonát. A szentmisét és avatást személyesen végzi *Bubincics Mihály rozsnói püspök*, akit d. e.

A lövész-kötelezettségről.

A lövész-kötelezettség a hadsereg tartalékosaira háruló kötelesség, amelynek célja a tényleges katonai szolgálat alatt elsajátítottak megőrzése, illetve katonai továbbképzés.

A honvédelmi törvény értelmében a katonai szolgálati kötelezettség két időszakra bontható. A tényleges szolgálatra és a tartalék viszonyban eltöltött időre. A tényleges szolgálat fegyvernemként változóan 2—3 év. A leszerelés után a honvéd tartalékosává válik. Egyesek (családfeletartók, stb.) rövid 3 hónapos tényleges szolgálatot teljesítenek csak. Ezeket póttartalékosoknak hívjuk.

A tartalékban lévő tartalékosokat és póttartalékosokat a honvédség fegyvergyakorlatokra való behívás és „lövész-kiképzés” útján tartja állandóan gyakorlatban.

A lövész-kötelezettség — rendszerint elméleti tájékoztatással, lövészettel stb. járó főbbrendbeli berendelés, amely-

10 óra előtt ünnepélyesen fogadnak a templom előtt. 11 órakor lesz a Kulturház avatása, melyen az ünnepi beszédet *dr. Paczolay Zoltán kormányfőtanácsos vármegyei főügyész mondja.* A bányazene-kekar és Nagy Mária tanítónőjelölt szereplése után Demeter Bertalan plebános záróbeszéde fejezi be az avató ünnepséget, mely után 1 órakor közeled lesz az üvegyári Kaszinóban. *Este 8 órai kezdettel a műkedvelő ifjuság előadja a „Legyen úgy mint régen volt” c. hazafias tárgyú operettet.*

Kiterjesztették a gazdavidelmi rendeleteket a visszacsatolt ország-részekre. A hivatalos lap vasárnapi száma közli a gazdátartozások fizetésére vonatkozó rendelkezéseknek a visszacsatolt felvidéki és a kárpátaljai területekre kiterjesztése tárgyában kiadott 9900/1939. M. E. számú kormányrendeletet. A rendelet és azzal kapcsolatban kiadásra kerülő pénzügyminiszeri és a két igazságügyminiszeri rendelet mindazokat a jogszabályokat, amelyek a csonkaországi gazdátartozások fizetésére és behajtás korlátozására érvényben vannak, kiterjeszti a visszacsatolt felvidéki és a kárpátaljai területekre és pedig akként, hogy a visszacsatolt területek gazdaadói is ugyanabban a védelemben részesüljenek, amelyet az anyaország gazdaadói élveznek. A szóbanlevő kormányrendelet rendkívül nagy kedvezményeket biztosít a felvidéki és kárpátaljai eladósodott mezőgazdákknak. A kedvezmények lényegesen előnyösebb helyzetet biztosítanak a gazdaadósoknak, mint a csehszlovák gazdavidelmi jogszabályok, mert sokkal kevesebb kamatterhet és aránytalanul kisebb tőketörlesztési kötelezettséget rónak rájuk. Ha pedig véletlenül előfordulna az, hogy valaki, aki a csehszlovák jogszabályok szerint a gazdaadósok részére biztosított kedvezményeket élvezte és a kormányrendelet értelmében nem szerezhetné meg a védettséget, az ilyen adós részére a bíróság méltányos esetben arra a tartozásra, amely a csehszlovák szabályok szerint korlátozás alá esett, 5 évi részletfizetést engedélyezhet.

A POLLO MOZGÓ

SALGÓTARJÁN.

4 napig!
November
4. szombaton,
5. vasárnap,
6. hétfőn és
7. kedden este
Nagysikerű magyar film!
A magyar színjátszás legjobbjával:
TISZAVIRÁG

November hó 9-én szerdán és november hó 10-én csütörtökön
P. Bertone világhírű drámája

ZAZA

Főszereplők: Herbert Marshall és Claudette Colbert
Kiegészítés: Fox h.

Borura derű.

(Budapesti levél.)

Az autóbusz dübörögve vágat át a Lánchídon a budai oldal felé, mikor felhangzik a szirénák üvöltése. A vezető nem állítja meg kocsiját, hanem teljes sebességgel igyekszik elérni a hidőt, bekanyarodik a Fő-utca, melynek első háza előtt megáll.

— Tessék sietve kiszállni és a kapu alá bevonulni! A riadó végével továbbmegyünk, a jegyek érvényesek maradnak! — hangzik harsányan a kalauz hangja. Az utasok gyors egymásutánban igyekeznek az utasítást követni. Az autóbusz hamarosan kiürül, — már csak a kalauz van rajta, ki közben felcsatolta gázárcát, — s a kapualja szorongásig megtelik. Tán 70-80-an lehetünk, — főként jobb polgári osztályhoz tartozók. Csöndben, némán, fegyelmeltetten, vagy talán lehet mondani, nyomozott hangulatban figyeljük a Duna felett cikázó, le-lecsapó repülőgép mozdulatait. A szemek ép oly borusak, mint az ég és érezni lehet, hogy nem csak a hideg, novemberies szél borzongatja a feszülő idegeket. A tekintetek a Dunánál és a repülőgépnél meszszre szállnak, mindenkinek titkos gondolatai között, lelki szemei előtt komor vízióként elevenedik előre a rombadólt Varsó gyászos ködképe...

A fojtó, nyomasztó csöndet egyszerre csengő gyermekhang szakítja meg:

— Anyuka, a bácsik is bujósckát játszanak? — A kérdést egy bájos, négy-éves apróság intézte az öt kézentartó ele-gáns, fiatal mamához.

— Nem, Pistikém, senki nem játszik bujósckát!

— De én hallottam, hogy azt kér-

dezte az egyik bácsi a kalauztól, hogy a buvóhelyre megyünk-e?

— Nem Pistikém, az nem buvóhely, hanem óvóhely!

— Hát akkor miért nem megy ki ez a sok bácsi, meg néni?

— Mert nem szabad.

— És ha mégis ki megy valaki?

— Akkor megbünteti a rendőr bácsi.

Erre kis szünet áll be. Pistike tűnődik. A körülállók egy darabig érdeklődve vizsgálják a kicsit, nézegetik a csinos mamát, aztán megint elmerülnek gondolataikba. Egyszerre újra megszólal Pistike:

— Anyuka, én szeretnék kimenni.

— Mondtam már, hogy nem szabad.

— Igen, de... én mégis szeretnék.

— Ne légy rossz Pistike, mert meg-haragszom. Várj türelemmel, nemsokára szabad lesz.

— De anyuka, — fordul most síróra Pistike hangja, — én... én nem bírok várni tovább...!

Felcsattanó derűség, kacaj a válasz. A fiatal anya is megérti hirtelen a veszedelmes helyzetet és sietve eltűnik Pistikével a házmester-lakás ajtaján.

A hangulat azonban egy csapásra megváltozott. A borus képeket elfújta a kis vidám epizód és az egymásmellé sodródottak beszélgetni kezdenek. Egy perc s a legáltalános minden csinját-bíját meg-hányják-velük s mire a riadó végét jelentő szirénák megszólalnak, már hirtelen az előbbi nyomott hangulatnak.

— És ez Pistikének köszönhető. Ha rajtam volna, kitüntetésre írsztem fel.

Sabók László

Arcápolásnál nélkülözhetetlen:

Bubi krém

az arcbőrt fehérré, simává teszi.

Bubi szappan

az arcbőrt tisztítja.

Bubi arcszesz

pattanást szüntet, zsirtalanít.

Bubi puder

az arcbőrt megvédi a változó időjárástól.

Kapható:

SZÚCS RÓBERT
gyógyszertárban, Salgótarján

Madárvédelem novemberben.

A Tiszajobbsági Mezőgazdasági Kamara közli, hogy ahol még nincs, ott kellőn védett helyre mielőbb állítsuk fel az etetőket és lássuk el élelemmel. Kezdetben csak nagyon kevés táplálékot kell kihelyezni. Ólmos esők idején azonban fokozni kell az etetők eleségkészletét, hogy a csapzottan didergő madarakat a bő táplálék fűtőereje hamar talpra állítsa. Eledelelül különféle magvakat adhatunk (napraforgó, kender, tők, dinnye, salátamagot), továbbá faggyút, hájat, szalonnát, husvagdalékokat, de diót, mákot és sajtot is. Kenyérmarzsával ne tessünk meg nedves időben könnyen erjedve, bélhurutot idéző és így végzetessé válhat madarainkra. A téli etetésre szolgáló táplálékot úgy kell elhelyezni, hogy az hótól, szélől védve legyen. A kertben, vagy gyümölcsösben folytatjuk a fészekedő kiskisérőket, melyeket a kóborló cinegék hálótanyául fognak használni és így kerünkbe szoknak. A telepítési szándékolt madárvédelmi ültetvények talaját készítsük elő a szőlőtől mielőbb végezzük el. Nagyon alkalmas erre a galagonya, vadrózsa, fagyfa, boróka stb.

Ingyen cukor és ingyen tej Kárpátalján. A magyar kormány Kárpátalja ruszin népe iránt tanúsított gondoskodásának újabb bizonyosságát adta a zöldkeresztes ingyen cukor akciónak a ruszin nép körében való bevezetésével is. A kormány ugyanis Kárpátalja területére 467,5 métermáza cukrot utalt ki teljesen díjmentesen. Mint illetékes helyen közölték, a tejakció megindítása már csak napok kérdése. Ahol az ingyentej ellátást tejbányá miatt nem lehet megoldani, azokon a helyeken tejtermékek kiosztásával segítenek.

Az Állami gépjárművezetőképző (soffőr) tanfolyam a m. kir. Technológiai és Anyagvizsgáló Intézetben (Budapest, VIII., József-körút 6.) 1939. évi november 20-án este 5 órakor nyílik meg. Beírás és a felvételhez szükséges úrlapok kiadása naponta d. e. 10—12 óra között az igazgatósági irodában.

IGAZGATÓSÁG.

Verchovina a világháború alatt.

Az a terület, melyet Kárpátaljának nevezünk és amely ez év tavaszán újból hírnévre tett szert, mindig szerepet játszott hazánk történelmében.

Az Erdős Kárpátok több mint ezer méter magas, nehezen járható gerince választja el ezt a területet a volt lengyel földtől: ezt a természetes védőbástyát kell elfoglalni annak, aki a nagy magyar Alföldre akar eljutni.

Itt jött be a honfoglaló vezér, ugyanazon az úton követte őt 800 évvel később a nagy fejedelem is. Rákóczi-szállás és Vezérszállás őrzik nevükben is ezeket a dicső, szép emlékeket.

A világháború idején hadszíntérre vált a mai Verchovina is, ahol hős magyar és német szövetségesek állták útját az orosz tömegeknek és vívták véres harcukat. A Kárpátok átjárói közöttük a Vereckei szoros és környéke orosz kézen volt. A szorostól délre az 1097 méter magas Buzora magaslaton eperjesi 32. magyar vadászok álltak őrt.

1915 január végén a szövetségesek nagy támadást kezdtek Przemyśl felsza-

Bányamozgó hír. A baglyasaljai bányamozgó november 5-én, vasárnap, délután fél 4 és este 8 órai kezdettel bemutatja a Mussolini éremmel kitüntetett monumentális filmet, a KALIFORNIA CSÁSZARJA-t, egy kivándorló küzdelméről, az arany és a kapzsáság ellen. Főszereplők: Luis Trenke, Viktória von Ballaskó, Rudolf Klein-Rogge, Marcella Albani és Luis Gerold. Kiegészítésül: „Repülő gazember” c. humoros film, valamint a Magyar világíró. Karancs-kesziből villamosvonal csak a délutáni előadásra közlekedik.

Baleset. Haász Lajos losonci lakos, az általa vezetett gépkocsival október 17-én, Vilke község határában összeütközött Szvórák András, ugyancsak losonci lakos által vezetett gépkocsival. Az összeütközés következtében mindkét gépkocsi felborult. A gépkocsik utasai közül Haász Lajos, Buchbinger Dezső, Hretskó Ernő, Hronyecz Pálné és ifj. Hronyecz Pál losonci lakosok könnyebb sérülést szenvedtek. A balesetek ügyében a csendőrség nyomozást indított.

Salgótarján megyei város polgármesterétől 15217/1939. szám.

Tárgy: A legtöbb adót fizető képviselőtestületi tagok 1940. évi névjegyzékének összeállítása.

Hirdetmény.

A legtöbb adót fizető képviselőtestületi tagok 1940. évi névjegyzékének összeállítása tárgyában az 1886. évi XXII. t. c. 33. §-a alapján kiküldött bizottság folyó évi november hó 10-én d. u. 2 órakor a városi adóügyi osztály hivatalos helyiségében ülést tart, melyre a küldött-ségi tagokat, névszerint

1. Bérczi Sándor,
2. Nagy Bertalan és
3. Mayer Vilmos Urakat ezennel tisztelettel meghívom.

Ezen ülés a hivatkozott t. c. rendelkezése szerint nyilvános és így azon az érdekelte adófizető közönség megjelenhet és felszólalhat.

Az 1938. évi IV. t. c. 4. §-a alapján az igazolt tűzharcosok adója kétszeresen számítandó. Felhívom mindazokat, akik ily címen adójuk kétszeres számítására igényt tartanak, hogy eredeti okmányaikat 15 napon belül föltétlenül mutassák be. Ugyancsak felhívom a zsidótörvény hatálya alá eső azon adófizető polgárokat, akiknek az 1939. évi IV. t. c. 2. §-a alapján kivételes elbánásra jogcímük van és ezt eddig nem igazolták, jogcímüket eredeti okmányaik bemutatása mellett igazolni a fenti határidőig el ne mulasszák.

Jelen hirdetmény az ülés napját megelőzőleg 15 napon keresztül a város hirdetőtábláján közzétesztendő és a Munka helyi lapban közzétesztendő.

Salgótarján, 1939. október hó 28.

Dr. Förster Kálmán polgármester.

S P O R T

SSE—KSC 10:2 (7:0)

SSE pálya.

400 néző.

Bíró: Fehérvári.

SSE. Vécsei — Sümegi, Kovács II — Kleiban, Hernádi, Mester — Langár, Tóbiás, Kovács, Szabó II, v. Majoros.

KSC: Dubovecki — Szlivkár, Hlivják — Bacsó, Cehelnik, Bednarik — Krupa, Ivankó, Pásztor, Simonyi, Kainc IV.

Az eső szünet nélkül zuhog reggel óta, a pályán tavacsok állnak, de a pálya mégis kemény és nem túl csuszós, így a bíró a mérkőzést lejátsszítja. Mintegy 5 percig támad a Kassa, aztán kitűnik, hogy ez a pálya, amin a SSE játszani tud. 6. 7. percben Szabó 18 m-es szabadrugását Dubovecki vetődve a kapufának üti, ahonnan a labda a gólvonalra esik, és ott megáll a vízben. Mindenki gólt lát, de Hlivják odaugrik és kirúgja a leragadt labdát. A 12. percben v. Majoros szabadrugást végez a sarok tájáról s Tóbiás az 5-ön állva gólt fejel. 1:0 1 perc múlva v. Majoros beadása a 16-os előtti tócsába ragad, a bekkek elszámítják, Kovács azonban éppen ott van kikotor a vízből és lö. 2:0. A 17. percben ugyanígy ismétlődik a jelenet, Majoros beadása beragad a vízbe, s Szabó II, mint az előbb Kovács a hálóba talál 3:0. A 26. percben Langár szögletet rug, Kovács tisztán kapja, s nem hibáz. 4:0. A 36. percben v. Majoros beadását Tóbiás küldi hálóba. 5:0. A 40.

percben Majoros a középvonalról megugrik, centeroz, Szabó még szereli a bekkeket s 6:0. A 44. percben Langár passzából Kovács szerez gólt. 7:0.

A második félidő 7. percében Szlivkár megsérül, 10 percig gyógyulgat. A 11. percben büntetőt rug Bacsó és Ivankó szép fejjel talál a hálóba. 7:1. Kassa, vagy 5 percig rohamoz, a 17. percben azonban Tóbiás labdáját Szabó a hálóba vágja. 8:1. 5 perc múlva Langár szépen ível középre és Kovács fejjel szerez gólt. 9:1. Nemsokára Ivankó — Pásztor összjátékából utóbbi gólt szerez. 9:2. Hosszu mezőnyjáték után a 40. percben v. Majoros gyengén céloz kapura, az esőben megdermedt kapus azonban ügyetlenül nyúl a labdáért s az a hálóba köt ki. 10:2.

Kétségtelen, hogy a SSE sokkal jobban játszott a sárban, pocsban, mint ahogy a száraz pályán szokott — bár a rossz nyelvék azt mondták, azért megy ilyen jól, mert Guttman nincs a pályán. (I. i. kitiltották.) Ki tudja, melyik az igaz! A gólarány egy kicsit túlzott, a tulgyenge kassai kapus a ludas benne.

Jók voltak: Tóbiás, Kovács I, Szabó II, Kleiban, ill. Pásztor, Cehelnik, Bednarik, Kainc IV.

Szögletarány: 6:4.

SBTC—BSzKRT 3:3

A Budapesten játszott mérkőzésnek rangadó jellege volt, s az eredménnyel a DiMÁVAG járt a legjobban, de az SBTC is minden dicsőreget megérdemel az

eredményért, mert legnehezebb őszi meccsen megmentett egy pontot. Budai öngólt vétett, — baj van a védelemmel. Az SBTC gólját Jákfalvi és Jenőfi (2-t lölték).

DMÁVAG-SSE 3:0 (1:0)

SSE pálya.

1000 néző.

Vezette: Palásti.

DiMÁVAG: Horváth — Bán, Felföldi — Homoródi, v. Bohus, Barta — Kalotai, Lipták, Fazekas, Barna, Magyar.

SSE: Vécsei — Sümegi, Kertes — Kleiban, Hernádi, Mester — Langár, Tóbiás, Kvvács, Szabó II, v. Majoros.

Az őszi elhalasztott mérkőzés került Mindenszentek napján lejátsszásra.

Két heves SSE rohammal indul a játék, s mindkettőnél szerencse segíti a Mávagot. Majd a diósgyőriek veszik át az irányítást s előbb Fazekas, majd Barna lö kapura, az utóbbi lövését Vécsei lábba védi — szögletre. A Mávag egyre jobban szorít, s a SSE csak kapkodva — csapkodva védekezik. A 16. percben Kovács — Tóbiás — Langár összjátékából Langár lövése a léc mellett találja a hálót. Majd Barna labdáját Lipták kapufának lövi, aztán Langár lövése ad munkát Horváthnak. A 36. percben Magyar laposan lö, s nem is nagyon erősen, de Vécsei kiejti, mire a szemfüles Kalotai a hálóba talál. 1:0. A 40. percben Langár beadásért Majoros és a kapus ugranak, s Horváth megsérül, 1 percig áll a játék.

A II. félidő 7. percében Maros faultja miatt büntetőt rug Bohus, de a sorfalba céloz. A 15 percben Langár beadása a kapu elé pottyán, ott a SSE egész csatársora vagdossa a labdát, de mindig ment valaki, míg Felföldi felszabadít. A meccs legnagyobb helyzete volt. Mezőnyjáték folyik, de a SSE egyre jobban támad, képtelen azonban löni. A 26. percben Kalotai kitör, Kertes a büntetőterületen már csak úgy tud menteni, hogy kézzel löki el a szélsőt. Csoda, hogy a jószemű bíró nem vette észre. A 32. percben Kalotai labdájával a bekkek ügyetlenségét kihasználva elhúz Barna s eldönti a mérkőzés sorsát. 2:0. A 37. percben 16 m-es szabadrugást rug Maros, 10 diósgyőri áll sorfalba, a labda pattog míg valaki föle nem vágja. A 44. percben Lipták Kalotaihoz játszik, aki egyszerűen elhagyja a támadó Sümegit, szereli Vécseit is és beállítja az eredményt. 3:0.

A SSE veresége megérdemelt, de kis szerencséjével s egy gólképes csatárral könnyen döntelent csinálhatott volna. Jó, izgalmas mérkőzés volt. A Mávag játszott,

a SSE küzdött. A Mávag nem tud jól kapura löni, a SSE az összjáték első elemjét járja. Védekezni nem tud.

Jók: Kalotai, Barna, Bán, Felföldi, a SSE-ből némileg kitűnt v. Majoros.

Szögletarány: 4:2.

Pk. 4621/1939.

Árverési hirdetmény.

Kohn Rezső végrehajtó javára, 504 P követelése és jár. erejéig a stárijáni kir. járásbíróság 586/1939 14 sz. végzésével elrendelt végrehajtás során lefoglalt 2530 pengő becsértékű alábbi ingóságok: tehén, cséplőgép, cséplőszekrény, sertés, kőszén Karancseszi községben 120 sz. alatt 1939. évi november hó 6-án d. e. 11 órakor bíróság alávezetettnek.

Salgótarján, 1939. évi október hó 17-én.

Török Gyula kir. bírósági végrehajtó.

Salgótarján megyei város polgármesteri-hivatalától.

15691/1939. szám.

Tárgy: Az 1940. évi házadó kivetések megindítása.

Hirdetmény.

Felhívtnak az összes háztulajdonosok, hogy az adóügyi osztályban 6, illetve 12 fillérért kapható nyomtatványok felhasználásával házbérbevallásukat minden házról külön-külön, legkésőbbben a folyó év november hó 30-áig feltétlenül adják be, mert ennek elmulasztása esetén a bevallás hivatalból lesz kiállítva, ami 5 százalékos, illetve 10 százalékos adópótlék bírságot von maga után.

Egyben figyelmeztetnek a háztulajdonosok, hogy a valóságnak meg nem felelő és szabálytalan bevallás súlyos büntetést von maga után.

Salgótarján, 1939. október 31.

A polgármester helyett:

Olay

v. tanácsnok.